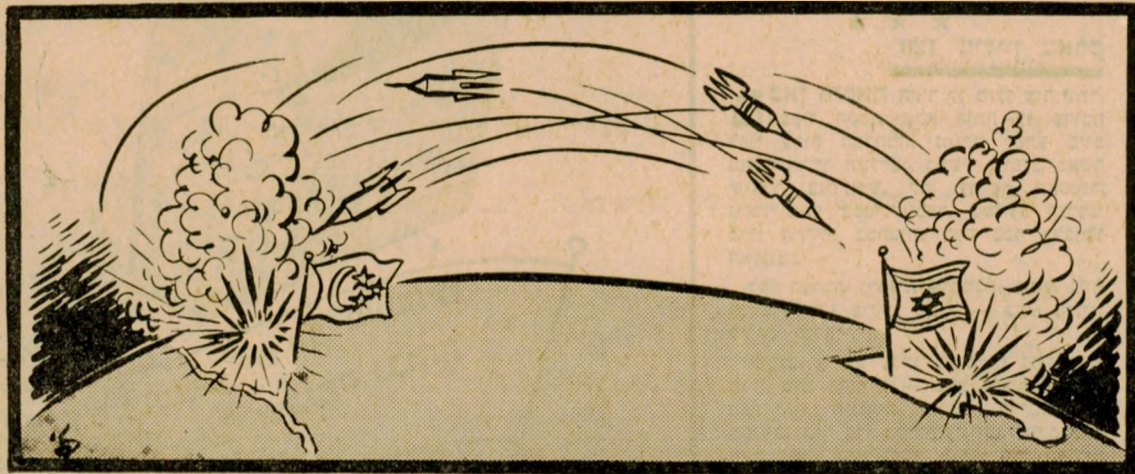

● הפצצה הגדולה של מפא"י לקראת הבחירות: הודעה גרמנית שתיצור את הרושם שגרמניה אישרה להוואה של 500 מיליון דולאר לישראל. זוהי התמורה שישלם אדנאור, בתום ההליכים של משפט אייכמן, עבור מאמצי התביעה להוציא מן המשפט כל דבר העלול לגרום איינעומות לשליטי גרמניה המערבית, או למדינות הגרמנית בעולם.

פצצת בחירות נוספת: הודעה מוסמכת שתדמו על האפשי רות של צירוף ישראל לשוק המשותף האירופי. הודעה זו תהיה מעין סובה פרטית של שארל דה-גול לדויד בן-גוריון.

● אחת השערוריות האפשריות לקראת הבחירות: האישים כי דויד בן-גוריון הראה למספר אישים במדינה את התיקים הסודיים ביותר של עסקיהם, כדי לשכנעם כי ועדת השבעה לא צדקה.

● קיימת וודאות כימעת גמורה, כי אהרי הבחירות יפרשי שני המועמדים הראשונים של הליברלים מן הכנסת. גם פנהס

את הכל מוכנים לעשות למען המחקר המטיאורולוגי

רוזן וגם פרץ ברנשטיין סבורים מזה זמן-מה כי בנילס מוסב להעביר את היוזמה לידי כוחות צעירים מהם.

● קרוב לודאי שרשימת התאחדות התימנים שהוגשה לוועדת הבחירות המרכזית תפסל ולא תיפיע לבחירות לכנסת החמישית. משה מקיטין, יושב ראש התאחדות התימנים, שהצטרף למפלגה הליברלית, הצליח להשיג שש הצהרות בשבועה מתושבי ראש העין, שחתמו עליהם מופיעות ברשימה, בהן הם מצהירים כי חתמו עבור רשימת מפא"י ולא עבור רשימת התימנים. כן קיבל מקיטין עדות מורדה חגיבי, בתו של רב בראש העין שחתמתה מופיעה ברשימה, כי לא היחתמה מעולם על רשימת כזאת. פרס מאלף: מתוך 750 החתימות שהוגשו כחוק עם רשימת התאחדות התימנים, כ-250 שמות אשכנזיים טהורים, הידועים ברובם כפעילי מפא"י.

● קיימים בכל זאת סיכויים כי הצעירים המתמרדים של מפא"י מפ"ם ואחדות העבודה יתארגנו כמסגרת משותפת. הקמת מסגרת זו, שתחילה נקבע שתקום רק לאחר הבחירות, קיבלה דחיפה פתאומית בימים האחרונים. הדחיפה: החשש שמא בכל זאת יסכימו זקני מפלגות הפועלים להקים קואליציה בהאשות דויד בן-גוריון — דבר שהצעירים רואים בו צעד ראשון לקראת השתלטות דיקטטורית של ביני, פרס ושות' על המדינה.

● המפלגה הליברלית תנצל את גל השכיחות המאיים על השירותים החיוניים, על מנת להגביר את תביעתה בדבר כושרות הובכה. לפי הצעה ליברלית זאת, יחול איסור שביחות באותם ענפי משק עליהם יחלים החוק שיוצע על ידם, כחייבים בבוררות חובה במקרה של טיכסוך עבודה.

● אל תצפה לכך שהכנסת תחזור לדון בפרשה. למרות הכרזותיו החוזרות ונשנות של בן-גוריון, שהוא רואה את החלטת המשלה בפרשה כמבוטלת, לא תכנסנה המפלגות את הכנסת לדון בעניין. המפלגה הדתית הלאומית, חוששת להרגיז את ראש המשלה. בעוד שהמפלגה הליברלית, לא מוכנה לפעול בענין בעדני הדתיים. מפלגות השמאל חוששות, פן יאשימו אותן בשימוש במכת הכנסת לצורך תעמולה מפלגתית. בלי מפלגות אלה, אין שום סיכוי לקבלת החלטה.

● נסיונה של ההתאחדות לכדורגל לשפוט כדורגלנים מתפרעים בבית-דין — יתקל בהתנגדות גדולה. ההתאחדות לכדורגל יוזמת הקמת בית-דין משמתי מורכב מקציני צבא, לפניו יועמדו הכדורגלנים לדון. בין הכדורגלנים שורת התמרמרות לנוכח יזמה זו בטענה שהכנסת אורה צבאית לעניני כדורגל נוגדת את רוח הספורט.

לאשתו נירה, לאחר שנואש מסיפולם של הרופאים הפרטיים, אליה נהגה האשה לגשת עם הבן. נירה הסכימה, פנתה לרופא קופת-חולים המקומית. ואומנם, מצבו של הילד החל משתפר. מאידך, החל אברהם לשים לב כי יחסי המשפחה בביתו הולכים ומעיקרים. אשתו היתה נאחות בפרטים של מהיבך כדי לפתוח בריב, מטיחה בפניו האשמות שונות. אברהם לא היה מיחס לדברים השיבות מרוי בה, לולא הגיעו לאוזניו שמועות כי אשתו נראית מדי פעם בציבור בחברת גברים זרים.

לילה אחד חורה נירה הביתה, בשעה מאוחרת. "אני רשאית לעשות מה שאני רוצה", הטיחה בפני בעלה כשנתבקשה ל- הסביר היכן בלילה. "ובכלל, נימאס לי לגור איתך", היא עובה את הבית כשהיא טורקת אחריה את הדלת, עברה לגור אצל הוריה.

היא תירגע ותחזור, ניחם אברהם את ילדיו, אך חודש ימים חלף ונירה לא גילתה כל נטייה לשוב בעלה. אברהם, שרצה בחייו משפחה תקינים, ולו רק למען ילדיו, החל

אחוזים מן הסכומים שייכנסו להם עקב טיפול הסרקליט. סעיף נוסף, באותו חיק: אין עורך-דין רשאי לכוף על לקוחו ביצוע הסכם על שכר-טירחה, אלא אם הובא מלכתחילה לידעת בית-המשפט ובית-המשפט קבע כי הוא הוגן וישר. חוטרשי, איש נוקשה במידה בלתי רגילה, לא נרתע מן האתגר. הוא הכריז כי יעמוד על תביעתו, ינסה ליצור תקדים בתולדות המשפט הישראלי.

דרכי-אדם

זעם הקנאי

דלת הדירה, ברחוב נירדאו בתל-אביב, נפתחה בחבטה שעה שפנחס ליבוביץ (41) נכנס בריצה למקום מגוריו. "מה קרה?" שאלה אשתו בבהלה. פנחס התיישב על הכיסא. "רציית להיות בטוח שאת בבית, חשבתי שיצאת עם מישהו אחר." ענה.

לא היתה זו הפעם הראשונה שברטה ליבוביץ הוטדה עליידי גילויי-הקנאות של בעלה. ברטה (35), שעלתה מרומניה עם בעלה ואביה לפני כעשר שנים, החלה עוב- דת בבתי-חרושת למוצרי חשמל. בעלה, פנחס, בהיותו חסר-מיקצוע, קיבל עבודה כשוער מלון. הוא לא החזיק מעמד זמן רב במקום עבודתו, החל גודד מעיסוק אחד למישהו. שנים מספר לאחר עלותם ארצה, נפגעה ברטה בתאונת-עבודה. משנרפאה, לא חר חודשים מספר, החליטה כי לא תשוב עוד לעבוד. בעזרת כספי הפיצויים שקיבל אביה מרגמניה פתחה בית-קפה בקרן הרחוקות בות נורדאו-דינגוף, בתל אביב, רשמה אותו כשותפות שוה בינה לבין אביה.

בעיני בעלה הקנאי לא מצא הדבר הן כל לקוח שהחליף מספר מילים עם אשתו היה חשוד, בעיניו, כמאהב. לא פעם העיר את אשתו בלילה, וכשהיא מאיים להרגה תבע לדעת עם מי התרועעה במשך היום.

"את יודעת מה", אמר לה יום אחד, "נימאס לי לעבוד אצל אנשים זרים. יהיה טוב שאעבור יחד איתך בבית-הקפה שלנו."

ברטה הסכימה ופנחס החל מסייע לה בעבודתה. הבעל לא הסתפק בכך: היא תבע מברטה לקבל את חלקו של אביה בשותפות. "אני בעלך והחצי צריך להיות שלי", אמר. ברטה לא הסכימה לדעתו. "אבי השקיע את כספו בעסק והחצי ישאר שלו", אמרה.

פנחס החליט לנקוט בדרך משלו. מדי הגיע אביה של ברטה לבית-הקפה, היה מגרשו, מנע ממנו אפילו לאכול במקום. האב פנה לעורך-דין, תבע את חתנו למשפט. מהלומת-המספרים. ביום שישי האחרון התקיים המשפט ופנחס יצא כשידו על התחתונה. סר וזעף חור לביתו, הסתגר בו עד שעות הצהריים המאוחרות.

קרוב לשעה חמש ניכנס לפתע לבית-הקפה. "אני לא מרגיש טוב", אמר לאשתו. "בואי ונסגור את העסק לעשרה ימים."

"בסדר", השיבה לו ברטה בהיסוס, "אבל אני צריכה להתיעץ גם עם אבי". השוכתה הרתיחה את פנחס. בלי אומר נטל ערימת צלחות שניצבה על גבי המיזוון והטיחה בריצה. ברטה, שנתקפה אימה, נפתה לברוח אל מאחורי המיזוון. אך פנחס השיגה גם שם. הוא הלש ממכנת האספרסו את מחתה הברזל, חבט פעמיים בראשה של אשתו. ברטה נפלה ללא הכרה, כשהם קולת מראשה.

לאחר שהעניק לה בעיטה נוספת בפניה, הטיל הבעל בקבוק על הראי הגדול, שהיה קבוע בקיר, ומיהר להסתלק — אך לפני שהוריק לכיסו את חוכם הקופה ש' הכליה את פדיון היום. אמבולנס הוועק לקחת את הפצועה.

כשהגיע האמבולנס למקום, היה על עוב- די מנן דויד אודם לאסוף שני פצועים. הבעל, שהיה סבור כי הרג את אשתו, הנחית בינתיים מהלומה נוספת בראשו שלו, נפל על מידרכת הרחוב חסר-הכרה.

רופא הבית

שלהי שנת 1946 הח תקופה קשה עבור יהודי עירק, אשר ביקשו לעלות לישראל. אברהם שביד (46) ידע להתגבר על ה- קשיים. הוא זיף לעצמו דרכון, עלה ארצה יחד עם אשתו, אותה נשא שלוש שנים קודם לכן, ויחד עם בתו ביה השנתיים. בארץ לא התקשה במציאת דירה. הורי אשתו, שגרו בארץ שכנו את המשפחה בדירה מרוחצת באחד מבתי הקיבוציים של רחוב בן-יהודה, שם נולד לאחר שמונה שנים הבן השני. חיי המשפחה התנהלו בשלווה, עד שנת גלה כי הבן בן השנתיים חלה בקצרת. "הקחי אותו לקופת-חולים" אמר אברהם